

Vishnuh-Clan

De Kohinoors: Schaduwen van Gerechtigheid

Inhoud

Proloog — De ketenen van Paramaribo	10
Hoofdstuk 1 — De inventarisregel	13
Hoofdstuk 2 — Regen als bondgenoot	17
Hoofdstuk 3 — Achtervolging in de schaduwen	20
Hoofdstuk 4 — De leer van de schaduw	24
Hoofdstuk 5 — De schimmen van de Neberu	28
Hoofdstuk 6 — Schaduwen over Paramaribo	33
Hoofdstuk 7 — Het eerste schouwspel	39
Hoofdstuk 8 — Verbonden in schaduw	42
Hoofdstuk 9 — De val die niet viel	47
Hoofdstuk 10 — Het eerste plan	51
Hoofdstuk 11 — Nachtelijke stappen	55
Hoofdstuk 12 — Het eerste signaal	59
Hoofdstuk 13 — De onzichtbare hand	62
Hoofdstuk 14 — De eerste bevrijding	66
Hoofdstuk 15 — De vonk verspreidt zich	69
Hoofdstuk 16 — Tegen de stilte van de macht	74
Hoofdstuk 17 — De wraak van schaduwen	78
Hoofdstuk 18 — Het web van vrijheid	82
Hoofdstuk 19 — De storm die komt	87

Hoofdstuk 20 — De verraders in de schaduw	91
Hoofdstuk 21 — Het netwerk van vrijheid	95
Hoofdstuk 22 — Het vuur verspreidt zich.....	99
Hoofdstuk 23 — De aanval op de cluster	103
Hoofdstuk 24 — De opkomst van het netwerk	107
Hoofdstuk 25 — Het einde van de Meijers.....	111
Hoofdstuk 26 — Consolidatie van vrijheid	114
Hoofdstuk 27 — Voorbereiding op de storm.....	119
Hoofdstuk 28 — De storm barst los	123
Hoofdstuk 29 — Het rijk van gerechtigheid	127
Hoofdstuk 30 — De horizon van vrijheid	131
Hoofdstuk 31 — Tegenaanval in de schaduwen	135
Hoofdstuk 32 — De laatste schaduwacties	139
Hoofdstuk 33 — Het terugtrekken in het woud.....	145
Hoofdstuk 34 — Een nalatenschap van gerechtigheid	148
Epiloog — De schaduwen van gerechtigheid	151

Titel: *De Kohinoors: Schaduwen van Gerechtigheid*

Auteur: Lancar Ida-Bagus

Uitgever: Vishnuh-Genootschap Publishing

Eerste publicatie: 26 december 2025

Copyright © 2025 Lancar Ida-Bagus / Vishnuh-Genootschap

Alle rechten voorbehouden. Niets uit dit werk mag worden gereproduceerd, verspreid, opgeslagen in een retrievalsysteem, of overgedragen in welke vorm dan ook, elektronisch, mechanisch, via fotokopieën, opnamen of anderszins, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en uitgever.

Internationale publicatie notice (VS / UK / EU / wereldwijd):

- **VS Library of Congress:** Registration Number pending; alle rechten beschermd onder het Digital Millennium Copyright Act (DMCA).
- **UK / EU:** Naleving van internationale copyrightwetten en verdragen, inclusief Berner Conventie, met nadruk op bescherming tegen ongeautoriseerde reproductie, vertaling of adaptatie.
- **Disclaimer:** Dit boek is gebaseerd op historische gebeurtenissen, gecombineerd met de creatieve reconstructie van de auteur. Namen, dialogen en sommige gebeurtenissen zijn geromantiseerd voor het narratieve doel, maar het verhaal weerspiegelt de harde realiteit van slavernij, collaboratie en bevrijding in Suriname.

Proloog — De ketenen van Paramaribo

Paramaribo, midden 18e eeuw. Onder de tropische zon kronkelden de rivieren traag door de koloniale plantages, waar het leven van duizenden slaven werd beheerst door terreur, angst en slavernij.

Mannen werden geslagen tot ze niet meer konden staan. Vrouwen werden vernederd, misbruikt en gedwongen tot arbeid onder dreiging van de zweep. Kinderen groeiden op in schaduwen van geweld, machteloos en bang.

De slavendrijvers waren overal: blanke mannen en vrouwen, hun kinderen, maar ook collaborerende zwarte slaven die hun eigen gemeenschap terroriseerden om in de gunst te staan van de meesters. Deze ketenen van onderdrukking leken onbreekbaar – totdat een familie opkwam die hun lot zou veranderen.

De Kohinoors, een familie van slaven die eigendom waren van een joodse slavendrijvers

familie, ontsnapten en vonden **bescherming bij het Vishnuh-Genootschap**. Daar leerden ze Pencak-Silat, strategie en de kunst van onzichtbare strijd. Ze werden getraind in tactiek, wraak en gerechtigheid – vaardigheden die hen zouden vormen tot wrekers en beschermers van de vrijheid.

Samen met bondgenoten van de Neberu-Clan trokken ze uit, plantage na plantage, rivier na rivier. Ze bevrijdden slaven, vernietigden collaborerende verraders en confronteerden slavenmeesters, blank of zwart, die zich hadden verrijkt met wreedheid. Niets en niemand die onrecht had gepleegd, bleef ongestraft.

Deze verhalen zijn niet fictie. Ze zijn geworteld in de realiteit van een tijd waarin vrijheid werd geslagen, verbrand en gedwongen tot gehoorzaamheid.

Dit boek vertelt het heroïsche verhaal van de Kohinoors, van het Vishnuh-Genootschap en van een strijd die hun nalatenschap van

gerechtigheid, moed en vrijheid voor altijd vestigde.

Welkom in een wereld waar de schaduwen van gerechtigheid zwaarder wogen dan de zwepen van tirannie, waar vrijheid niet werd geschonken maar bevochten — met moed die standhield onder pijn, met strategie die sterker was dan brute macht, en met een vastberadenheid die niet kon worden gebroken.

Kohinoor

De verzwegen wraak van Suriname

Hoofdstuk 1 — De inventarisregel

Ze heetten Kohinoor, maar op de plantage van de familie van de joodse slavendrijversfamilie **de Meijer** bestonden hun namen niet. In de registers stonden ze genummerd: **K-1, K-2, K-3...** Namen waren gevaarlijk.

Een naam kon je verraden, breken, verkopen.
Een nummer daarentegen was veilig — voor de meester.

De zon brandde hard op de velden van suiker en katoen. Zweet liep over ruggen die nooit rust kenden. De kinderen, nog te jong om te begrijpen, volgden de volwassenen in een stilte die dieper was dan angst. Er was geen spel, geen lachen, geen uitzondering. Alleen de wet van de meester: wie niet werkte, werd gebroken.

De Meijers waren vroom. Tenminste, dat beweerden ze. Hun God vergaf alles, behalve

ongehoorzaamheid. Barmhartigheid gold alleen zolang zij samenviel met onderwerping. In de ogen van de Kohinoors waren hun slaven geen mensen van vlees en wil, maar werktuigen van nut en bezit van recht, geschapen om te dienen. Elk teken van falen — een misstap, een haperende beweging, een ademhaling die een fractie te lang duurde — werd gelezen als opstand. En waar geen woorden nodig waren, sprak de zweep namens hen, met leer en pijn als haar taal.

Manuel Kohinoor, de oudste zoon, keek naar de horizon die altijd hetzelfde leek. Zijn ogen waren zwart en scherp, hoewel hij nog geen tien jaar was. Elke ochtend herhaalde hij de regel die zijn moeder hem had geleerd: *“Noem jezelf niet bij je naam. Als ze je horen, ben je verloren.”*

De vrouwen van de familie liepen gebogen, hun ruggen verwoest door het dragen van manden vol katoen en suiker. **Selina Kohinoor**, de moeder, kende geen rust. Haar handen waren verweerd, haar armen vol littekens, maar haar

geest was onverzettelijk. Ze fluisterde soms in de nacht tegen haar kinderen: *“We bestaan nog, ook al zeggen ze van niet. Onthoud wie je bent, ook als ze het vergeten.”*

Op de plantage waren er altijd oren die luisterden, ogen die alles zagen. Spanning hing als een mist over de velden.

De slaven wisten dat elke misstap, elk gefluister, elk moment van aandacht voor elkaar, onmiddellijk bestraft kon worden.

Maar ergens, diep in de stilte, groeide een vuur. Een vuur dat zich nog niet openbaarde, maar dat Manuel voelde, zelfs in zijn jonge lichaam.

De meester liep langs de rijen. Zijn mantel wapperde in de wind, een teken van macht en angst. Hij had niet door dat hij niet alleen toezicht hield; hij stond op een plek waar geschiedenis geschreven werd — niet in boeken, niet in registers, maar in de stilte van degenen die geen stem hadden.

Die avond, toen de zon achter de bomen verdween en de jungle zijn donkere schaduw over de plantage wierp, hield Manuel zijn moeder stevig vast. *“Ze zullen ons nooit breken,”* fluisterde Selina.

Maar Manuel wist dat woorden alleen niet genoeg waren. Ze moesten overleven, en overleven betekende geduld, stilte, en een vlam bewaren die niemand mocht zien.

De inventarisregel was streng: de familie Kohinoor was bezit. Hun lichamen, hun namen, hun dromen — alles geregistreerd in een boek dat de meester bijhield.

Maar in de schaduwen, ver weg van de ogen van de Meijers, begon iets te ontkiemen: **een idee van vrijheid**, een vonk die geen nummer, geen wet, geen meester kon doven.

En dat was het begin.